

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A III A CIVILĂ

DOSAR NR. 12141/4/2014

Decizia civilă nr. 200 A

Ședința publică de la 18.01.2016
Tribunalul constituit din:
Președinte – Mona Marcela Prisăcaru
Judecător – Tatiana Severin
Grefier – Ștefania-Magdalena Bîja

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulată de apelantul-reclamant **Duță P. Mihai Klepper** în contradictoriu cu intimata-pârâtă **ADMINISTRAȚIA PENITENCIARULUI BUCUREȘTI JILAVA**, împotriva sentinței civile nr. 1697/10.02.2015 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul cu nr. 12141/4/2014, având ca obiect acțiune în răspundere delictuală.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă apelantul-reclamant personal care se legitimează cu CI seria _____, eliberată de SPCEP S6 biroul nr. 4 la data de 23.06.2016, CNP _____, lipsind intimata-pârâtă.

Procedura de citare a părților este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul de către grefierul de ședință, după care,

Tribunalul din oficiu, pune în discuție excepția decăderii apelantului din dreptul de a mai motiva apelul față de data depunerii motivelor de apel.

Apelantul-reclamant Duță P. Mihai Klepper, personal solicită respingerea excepției decăderii din dreptul de a-și motiva apelul, învederând că apelul a fost depus prin poștă, fiind depus în termenul legal. Pune concluzi de admitere a apelului.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra apelului civil constată următoarele:

Prin cererea formulată și înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 4 București sub numărul de mai sus la data de 28.04.2014, reclamantul Duță Mihai Klepper a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta Administrația Penitenciarului București Jilava să pronunțe o hotărâre prin care să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 10.000 euro, echivalent în lei, cu titlu de daune morale și a sumei de 3000 euro, cu titlu de daune materiale, pentru încălcarea normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare prevăzute de art. 1 alin. 3 din Ordinul MJ nr. 433/2010, încălcare constatată prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013 a Judecatoriei Sectorului 4 București, cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 1697/10.02.2015 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul cu nr. 12141/4/2014 s-a respins cererea formulată de reclamantul Duță Mihai Klepper, aflat în stare de detenție în Penitenciarul București Jilava, în contradictoriu cu pârâta Administrația Penitenciarului București Jilava, ca neintemeiată.

S-a luat act ca nu se solicita cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut următoarele:

În fapt, instanța constată că reclamantul a fost condamnat la executarea unei pedepse privative de libertate de 6 ani și 6 luni, pedeapsa aflată în curs de executare la Penitenciarul Jilava.

Reclamantul a formulat plângere la judecătorul delegat al Penitenciarului Jilava, având ca obiect constatarea încălcării normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare, respectiv a încălcării dreptului de a i se asigura un spațiu util de cel puțin 4 metri pătrați și cel puțin 6 metri cubi de aer, drept prevăzut de art. 1 alin. 3 din Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate adoptate prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 433/2010.

Prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013 a Judecătoriei Sectorului 4 București s-a constatat încălcarea de către Administrația Penitenciarului București-Jilava a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare, în sensul că în camera 417 unde reclamantul este cazat, nu i se asigura un spațiu util de 4 metri pătrați sau 6 metri cubi de aer.

Având în vedere soluția dispusă prin sentința penală menționată, reclamantul a formulat prezenta cerere prin care promovează acțiunea civilă în fața instanțelor civile, pentru acordarea unor despăgubiri morale.

În drept, instanța reține că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 1349, 1357 și art. 1381 și urm. din C. civ., în raport de data săvârșirii faptei ilicite.

Astfel, pentru angajarea răspunderii civile delictuale în temeiul art. 1357 din C. civ., se cer a fi întrunite cumulativ câteva condiții, și anume: existența unui prejudiciu, existența unei fapte ilicite, existența unui raport de causalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența vinovăției și obligația de a repara prejudiciul.

În considerentele sentinței penale nr. 3345/28.11.2013 a Judecătoriei Sectorului 4 București, instanța a reținut că „Este adevărat că situația penitenciarelor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în nici un caz Administrației Penitenciarului București Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat, însă această situație nu poate avea relevanță asupra încălcării drepturilor unui deținut. Dreptul acordat acestuia prin convenții internaționale la care statul român este parte trebuie fără îndoială respectat în condițiile impuse de aceste convenții și de art. 11 și 20 din Constituția României.

În ceea ce privește condițiile de cazare din camera 4.17, instanța reține, că aceasta are o suprafață de 43,43 metri pătrați. În această cameră sunt cazați 27 deținuți iar din această suprafață trebuie dedusă și suprafața ocupată de mobilierul amplasat în cameră. Prin urmare, spațiul de care beneficiază în mod real petentul în camera de deținere 4.17 este unul mult sub valoarea de 4 metri pătrați. De asemenea, nici condiția de a avea la dispoziție 6 m³ de aer nu este îndeplinită. Trebuie observat că din relațiile comunicate de către administrația penitenciarului rezultă că aceștia au depus diligențe rezonabile pentru a asigura condiții de detenție normale pentru cei deținuți. Dar, conform aceleiași jurisprudențe a Curții EDO, obligația de a asigura condiții optime de detenție pentru cei aflați în grija și paza statului nu este doar o obligație de mijloace ci una de rezultat.

Prin urmare, instanța va constata încălcarea cu privire la petentul condamnat de către administrația Penitenciarului București - Jilava, a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, în sensul că în camera 3.13 unde este cazat în prezent petentul, nu i se asigură acestuia un spațiu util de 4 mp sau 6 m³ de aer”.

Instanța constată că în cauză este aplicabilă puterea de lucru judecat, care intervine când se impune obligativitatea unei hotărâri, fara ca în cel de-al doilea proces să se discute același obiect și aceeași cauză.

Altfel spus, pentru a se invoca obligativitatea unei hotărâri judecătorești irevocabile privind soluționarea unei probleme juridice nu este necesară existența triplei identități de parti, cauză și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată irevocabil și problema dedusă judecării, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași

soluție, deoarece, în caz contrar s-ar ajunge la situația încălcării componentei res judecată a puterii de lucru judecat.

Puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se întinde și asupra considerentelor hotărârii, care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu acesta.

Asadar, de vreme ce aceeași problemă dedusă judecătii într-un litigiu dintre aceleași parti a fost soluționată definitiv pe cale incidentala sau pe fond într-un anumit sens, rezulta ca acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod corect, trebuie avut în vedere de instanța sesizată ulterior.

Fata de împrejurarea că printr-o hotărâre judecătorească anterioară, pronunțată în cauza ce a avut ca parti pe reclamantul și pe paratul din prezenta cauza s-a stabilit cu putere de lucru judecat că situația penitenciarilor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în nici un caz Administrației Penitenciarului București Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat, instanța nu mai poate pronunța o soluție contrară în prezenta cauza.

Pentru motivele arătate, instanța a constatat că în cauza nu sunt întrunite condițiile cumulative ale răspunderii civile delictuale, în persoana paratei, aceasta savarsind fapta ilicita constatată prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013 a Judecătoriei Sectorului 4 București, fara vinovatie și, ca urmare, avand în vedere dispozițiile art. 1357 C.civ. privind răspunderea civila delictuala, instanța a respins cererea, ca neintemeiată, instanța nemaianalizand celelalte conditii ale răspunderii civile delictuale.

Instanța a luat act ca nu au fost solicitate cheltuieli de judecata.

Reclamantul Duță P. Mihai Klepper a formulat apel împotriva sentinței civile nr. 1697/10.02.2015 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul cu nr. 12141/4/2014.

În motivarea apelului s-a arătat că prin cererea înregistrată la data de 28.04.2014 a solicitat instanței în contradictoriu cu parata Administrația Penitenciarului București Jilava să pronunțe o hotărâre prin care să dispună obligarea paratei la plata sumei de 10.000 euro, echivalent în lei, cu titlu de daune morale și a sumei de 3000 euro, cu titlu de daune materiale, pentru încălcarea normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare prevăzute de art.1 alin.3 din Ordinul MJ nr. 433/2010, încălcare constatată prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013 a Judecătoriei sectorului 4 București, cu cheltuieli de judecata.

A învederat că în cauza sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale a paratei, acestea fiind constatate prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013 a Judecătoriei sectorului 4 București. La data de 30.09.2014 mi-am precizat cererea în sensul că am renunțat la capătul de cerere privitor la acordarea unor despăgubiri în vederea acoperirii prejudiciului material.

A solicitat proba cu inserisuri și cu martori, iar instanța a respins proba cu martori ca nefiind utila cauzei.

Prin sentința civilă nr. 1697/10.02.2015 a Judecătoriei sectorului 4 București a fost respinsă cererea formulată ca neinterneiată cu motivarea că în cauza este aplicabilă puterea lucrului judecat, care intervine când se impune obligativitatea unei hotărâri, fara ca în același proces să se discute același obiect și aceeași cauza. Instanța considera că, "fata de împrejurarea că printr-o hotărâre judecătorească anterioară, pronunțată în cauza ce a avut ca parti pe reclamantul și pe paratul din prezenta cauza s-a stabilit cu putere de lucru judecat că situația penitenciarilor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în nici un caz Administrației Penitenciarului București Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat, instanța nu mai poate pronunța o soluție contrară în prezenta cauza."

Considera hotărârea nelegală și netemeinică datorită următoarelor considerente:

În cursul procesului penal a solicitat instanței proba cu martori, proba care i-a fost respinsă de către instanță.

A apreciat faptul că prin respingerea acestei probe instanța i-a încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult decât atât, a precizat faptul că noul cod de procedură civilă stabilește ca autoritatea de lucru judecat este o entitate de ordin procedural și instanța trebuia să pună aceasta în discuția părților ca excepție.

Consideră că în acest fel a fost încălcat principiul contradictorialității și al dreptului la apărare în sensul că ambele părți a fost private în aceeași măsură de posibilitatea de a lua la cunoștință de conținutul unei informații utile produse de judecător, fără ca părțile să fie în măsură să o discute.

Având în vedere toate aceste aspecte, instanța trebuia să pună în discuție calitatea procesuala pasivă a Administrației Penitenciarelor Jilava având în vedere faptul că, totuși, o instituție sau mai multe din această țară se fac vinovate de faptul că a fost supus unui tratament inuman și degradant în perioada de detenție și să-i fie acordate despăgubiri pentru suferința.

Penitenciarul București Jilava a formulat **ÎNȚÂMPINARE** la cererea de apel formulată de reclamant.

Hotărârea instanței de fond este pe deplin legală și temeinic motivată. Respingerea cererii reclamantului a avut în vedere faptul că prin sentința penală nr. 3345/28.11.2013, emisă de Judecătoria Sectorului 4 București, (depusă la dosar de reclamant), în temeiul căreia acesta a formulat cererea de chemare în judecată, s-a constatat neasigurarea de către Penitenciarul București Jilava unui spațiu util de 4 metri pătrați, 6 metri cubi, dar s-a constatat totodată și faptul că această nerespectare a fost mai presus de voința și putința instituției noastre, lipsind vinovăția.

Având în vedere soluția din sentința penală menționată, reclamantul a chemat în judecată unitatea, în fața instanței civile, solicitând acordarea unor despăgubiri morale, sub forma unei sume de bani.

În drept reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile codului civil privind răspunderea civilă delictuală.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în temeiul art. 1357 din codul civil, se cer a fi întrunite cumulativ anumite condiții și anume: existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența vinovăției și obligația de a repara prejudiciul.

În considerentele sentinței penale definitive, menționate mai sus la pag.4 ,alin. penultim, Judecătoria Sectorului 4 București a reținut că : „ Este adevărat că situația penitenciarelor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în niciun caz Administrației Penitenciarelor București Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat.

Având în vedere cele expuse, instanța de fond, în mod corect a constatat că în cauză este aplicabilă puterea de lucru judecat, care intervine când se impune obligativitatea unei hotărâri, fără că în cel de-al doilea proces să se discute același obiect și aceeași cauză.

Altfel spus pentru a se invoca obligativitatea unei hotărâri judecătorești irevocabile, privind soluționarea unei probleme juridice, nu este necesară existența triplei identități de părți, cauză și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată irevocabil și problema dedusă judecării, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași soluție , deoarece, în caz contrar s-ar ajunge la situația încălcării componentei res iudicata a puterii de lucru judecat.

Puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se întinde și asupra considerentelor acesteia, care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând

corp comun cu aceasta.

Așadar de vreme ce aceeași problemă dedusă judecării, într-un litigiu dintre aceleași părți, a fost soluționată definitiv, pe cale incidentală sau pe fond, într-un anume sens, rezultă că acest aspect reținut de instanță, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod necesar, trebuie avut în vedere de către instanța sesizată ulterior.

Fără de împrejurarea că printr-o hotărâre judecătorească anterioară pronunțată într-o cauză care a avut ca părți pe reclamantul și pe pârâțul din prezenta cauză, s-a stabilit cu putere de lucru judecat că situația penitenciarelor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în niciun caz Administrației Penitenciarului București Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat, s-a respins, în mod corect, cererea reclamantului.

Din cele arătate, rezultă evident că și pe fond nu sunt întrunite condițiile cumulative ale răspunderii civile delictuale în persoana Penitenciarului București Jilava, fapta constatată prin sentința penală amintită mai sus, fiind săvârșită fără vinovăție și totodată reclamantul nu a dovedit nici un prejudiciu.

În condițiile expuse, având în vedere dispozițiile art. 1357 Cod civil, lipsind vinovăția și prejudiciul, a solicitat să se respingă cererea de apel ca neîntemeiată.

În apel nu s-au administrat probe noi.

Analizand actele si lucrarile dosarului, avand in vedere motivele de apel formulate, tribunalul retine urmatoarele:

Potrivit art. 470 C.pr.civ cererea de apel va cuprinde motivele de apel, sub sanctiunea decaderii.

Avand in vedere faptul ca apelantul reclamant nu a depus motivele de apel in termenul legal de apel, tribunalul urmeaza a se pronunta in fond numai pe baza celor invocate la prima instanta, potrivit art. 476 al. 2 C.pr.civ.

Pe fondul apelului, tribunalul retine ca prin sentinta penala nr. 3345/28.11.2013 a Judecatoriei Sectorului 4 Bucuresti s-a constatat incalcarea de catre Administratia Penitenciarului Bucuresti-Jilava a normelor minime obligatorii privind conditiile de cazare, in sensul ca in camera 417 unde reclamantul este cazat, nu i se asigura un spatiu util de 4 metri patrati sau 6 metri cubi de aer.

Având în vedere soluția dispusă prin sentința penală menționată, reclamantul a formulat prezenta cerere pentru acordarea unor despăgubiri morale.

Instanța de fond a dat eficiența puterii de lucru judecat a hotărârii anterioare care a analizat situația de fapt în legătura cu condițiile de cazare. Astfel, se reține în sentința penală în ceea ce privește condițiile de cazare din camera 4.17, că aceasta are o suprafață de 43,43 metri pătrați. În această cameră sunt cazați 27 deținuți iar din această suprafață trebuie dedusă și suprafața ocupată de mobilierul amplasat în cameră. Prin urmare, spațiul de care beneficiază în mod real petentul în camera de deținere 4.17 este unul mult sub valoarea de 4 metri pătrați. De asemenea, nici condiția de a avea la dispoziție 6 m³ de aer nu este îndeplinită. Trebuie observat că din relațiile comunicate de către administrația penitenciarului rezultă că aceștia au depus diligențe rezonabile pentru a asigura condiții de detenție normale pentru cei deținuți. Dar, conform aceleiași jurisprudențe a Curții EDO, obligația de a asigura condiții optime de detenție pentru cei aflați în grija și paza statului nu este doar o obligație de mijloace ci una de rezultat. Prin urmare, instanța va constata încălcarea cu privire la petentul condamnat de către administrația Penitenciarului București - Jilava, a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, în sensul că în

camera 3.13 unde este cazat în prezent petentul, nu i se asigură acestuia un spațiu util de 4 mp sau 6 m³ de aer”.

Instanța de fond a respins acțiunea apreciind totuși ca s-a stabilit cu putere de lucru judecat că situația penitenciarilor nu poate fi imputată neglijenței ANP-ului și în nici un caz Administrației Penitenciarului București - Jilava, aceste instituții nefiind susținute corespunzător de bugetul de stat., Asadar, judecătoria a apreciat ca nu se poate reține vinovăția paratei astfel ca acțiunea în răspundere civilă delictuală nu poate fi admisă.

În opinia tribunalului apelul este fondat.

Astfel, așa cum s-a aratat anterior situația de fapt a fost analizată într-un alt litigiu, în care s-a constatat încălcarea cu privire la petentul condamnat de către administrația Penitenciarului București - Jilava, a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, în sensul că în camera 3.13 unde este cazat în prezent petentul, nu i se asigură acestuia un spațiu util de 4 mp sau 6 m³ de aer”.

Faptul ca aceeași instanță a reținut ca situația penitenciarelor nu poate fi imputată paratei nu poate exclude cu totul răspunderea civilă delictuală în condițiile în care s-a constatat o încălcare a drepturilor reclamantului detinut. Hotărârea menționată creează premisele posibilității angajării răspunderii civile delictuale, căci din motivarea acesteia rezultă îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege. Astfel, neluarea măsurilor pentru a asigura normele minime obligatorii privind condițiile de cazare constituie o faptă ilicită. Astfel cum a statuat Curtea în cauza *Iacob Stanciu împotriva României, cererea nr. 35972/05, par. 166*, măsurile privative de libertate aplicate persoanei pot implica uneori un element inevitabil de suferință sau umilire dar, cu toate acestea, suferința și umilirea implicate nu trebuie să depășească acel inevitabil element de suferință sau umilire legat de o anumită formă de tratament sau pedeapsă cu caracter legitim.

În ceea ce privește prejudiciul, ca element al răspunderii civile delictuale, conform practicii constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când drepturile fundamentale ale persoanei au fost încălcate prin măsuri ce s-au dovedit a fi neîntemeiate, persoana are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat, atât a prejudiciului material, cât și a prejudiciului moral. În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor acordate cu titlu de prejudiciu moral, dovedirea și cuantificarea acestuia ridică probleme atât pentru solicitant, cât și pentru instanțele de judecată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, însăși, atunci când acordă despăgubiri morale nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate. Curtea a mai reținut ca proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de causalitate să fie prezumate.

În cauza apelantul reclamant a invocat un prejudiciu moral pe care l-a cuantificat la suma de 10.000 euro. În opinia tribunalului probele administrate nu dovedesc în mod cert un diagnostic, respectiv un raport de causalitate între condițiile de detenție și starea de sănătate a reclamantului. De asemenea, actele medicale depuse în probatoriu nu releva o stare de sănătate precară, tratamente costisitoare, terapii etc, astfel încât tribunalul apreciază ca suma solicitată de reclamant este exagerată. Dispozițiile legii interne și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nu dau dreptul în mod automat la despăgubiri pentru prejudiciul material și moral și nici la un anumit quantum al reparației, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu cauzat de încălcarea dreptului garantat de Convenție. Totodată, acordarea despăgubirilor în baza răspunderii civile delictuale nu poate constitui o îmbogățire fără just temei a reclamantului. În procesul civil reclamantul este cel care trebuie să-și dovedească pretențiile, or sub aspectele invocate în motivarea cererii de chemare în judecată probatoriu administrat nu susține pretențiile reclamantului. Nu rezultă ca reclamantul suferă de anumite afecțiuni care sunt în legătură directă cu neasigurarea unui spațiu de cazare potrivit normelor și de asemenea așa cum s-a aratat anterior nu rezultă ca în prezent reclamantul este în evidența unui medic și urmează un anumit tratament. Aceste

aspecte trebuiau dovedite cu inscrieri relevante, or la dosaul cauzei reclamantul a depus doar unele buletine de analize cu rezultat negativ si fise medicale din care nu rezulta un diagnostic. Asadar motivarea data de reclamant actiunii sale in ceea ce priveste starea sa de sanatate nu este sustinuta de probe.

Tribunalul apreciază ca reclamantul a suferit un prejudiciu moral prin încălcarea de către Administrația Penitenciarului București - Jilava a normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, și, judecând în echitate, apreciază că atât constatarea încălcării prin hotărâre judecătorească cât și suma de 500 euro lei acordată cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit este suficientă pentru a oferi o reparație completă pentru atingerea adusă drepturilor reclamantului în ceea ce privește condițiile minime de detenție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 480 C.pr.civ tribunalul va admite apelul formulat de apelantul-reclamant, va schimba în parte sentința apelată, în sensul că va admite în parte acțiunea. Va obliga parata să achite reclamantului suma de 500 euro cu titlu de daune morale. Va respinge acțiunea, pentru restul pretențiilor, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul formulat de apelantul-reclamant **Duță P. Mihai Klepper**, cu domiciliul în _____, în contradictoriu cu intimata-pârâtă **ADMINISTRAȚIA PENITENCIARULUI BUCUREȘTI JILAVA**, cu sediul în Jilava, str. Sabarului, nr. 1, Județ ILFOV, împotriva sentinței civile nr. 1697/10.02.2015 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul cu nr. 12141/4/2014.

Schimba în parte sentința apelată, în sensul că:

Admite în parte acțiunea.

Obliga parata să achite reclamantului suma de 500 euro cu titlu de daune morale.

Respinge acțiunea, pentru restul pretențiilor, ca neîntemeiată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 18.01.2016.

PREȘEDINTE,

Mona Marcela Prisăcaru

JUDECĂTOR,

Tatiana Severin

GREFIER,

Ștefania-Magdalena Bija

RED.T.S.

DACT.M.G./4EX.

JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI

JUDECĂTOR FOND – ADRIAN ROMAN